

Psycho-babble

PUBLISERT 1. august 2006

Når psykiatere og psykologer gir seg til å skrive bøker om sine praksiserfaringer, om «reiser i sjelens landskap» og lignende metaforisk anlagt psycho-babble, kommer ikke sjelden deres mindreverdighetskomplekser som skribenter frem. Sviktende forståelse av hva de driver med, av hvordan deres virksomhet oppleves av klienter og lesere – både terapeutisk og litterært – forsøkes kamuflert i et mystifiserende språk og med settinger som, slik Krøger helt riktig påpeker, hylles inn i uttrykksmåter som i påviselige tilfeller opplagt snylter på de virkelige litteratene. Slike bøker feiler på minst to måter: verken er det tale om litteratur, og oftest øver de vold mot «romanfigurene». Finn Skårderuds status som litterat er ikke betinget av hans litterære talent, men av markedsføring og nettverk. Kritiske ytringer mot forfatter og status forstås av fagfolkene (les: psykiaterne) som mobbing.

Litteraturkritiker Ole Texmo i Dagbladet 17.06.06

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 43, nummer 8, 2006, side